

• Največji slovenski dnevnik
• z žedenjema državah
Valja za vse leta \$400
Za pol leta \$200

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.

Issued every day except Sunday
and Legal Holidays.
50,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 234. — ŠTEV. 234.

NEW YORK, MONDAY, OCTOBER 6, 1919. — PONDELJEK, 6. OKTOBRA, 1919.

VOLUME XXVII. — LETNIK XXVII.

D'Annunzio osvoboditelj

FRISMOGENI ITALJANSKI PESNIK, AVIATIK IN ŠIROKOSTNEŽ PRIPOVEDUJE SVOJO ZGODOBO, KAKO MU JE PRIŠLA MISEL ZAVZETI REKO IN KAKO JE TO MISEL TUDI IZVEDEL. — PRAVI, DA BI BILO NAJBOLJŠE, ČE BI GA UNIL TAJFUN NA JAPONSKEM.

Reka, Jugoslavija, 3. oktobra. (Preko Pariza). — Ležal sem v noči enajstega septembra bolan v svoji postelji v Benetkah. Tresla me je mrzlica in takrat je vstala pred menoj vizija, vizija ljubljene Reke.

Bil je mističen poziv vzvišenega domoljubja. Vizija me je zvala, naj vstanem ter izvedem križarsko vojno v rešitev tega mesta. Nobenega časa nisem smel izgubljati, kajti izvedel sem, da nameščajo dve 12. okrute tolpe Hrvatov priti navzdol z ognjem in mečem ter uničiti vse, kar goji ljubezen in lojalnost do matere Italije v ozemlju Reke, ki je danes sveta Meka vseh resničnih Italjanov. Pozval sem vstedtega četega sledilec, jim pojasnil, da je napočila ura slovesnih žrtv in posvečenja in napotili smo se na veliko romanje domoljubja.

Nekateri so opisali našo odisejo kot pester slavoželen doživljaj blaznega pesnika. Ti ljudje so ubogi in plitvi duhovi brez vsake vizije.

Niti za mene, niti za moje junaške tovariše ni to doživljaj ali hrepenjenje po slavi ali pa piratska zgoda. To je božanstveno poslanstvo, niti manj čisto in sveto kot so bile križarske vojne stare časov.

Od najbolj priprstega grenadirja pa do voditeljev mojih sil navdaja vse isti neugasljiv ogenj.

Sprva sem mislil, da povедem prostovoljce na nevarno pot, a vidi sem takoj, da to ne bo zadostovalo, kajti hotel sem dokazati, da je prišel poziv, ki me je vrgel iz bolniške postelje, tudi celi Italij. V sled tega sem sklenil pridigovati evangelij oproščenja Reke po celi poti ter nabirati iz taboriš ob cesti armado domoljubov za stvar pravice in resnice. Armando, ki je sestavljen iz rednih italijanskih čet, zastopnikov cele matere Italije.

Moja sodba se je izkazala kot zdrava in moja vizija kot čista. Bila je kraljevska italijanska armada, ki je stopila v vrste, ko sem korakal proti Reki. Italijanska kraljevska armada je, ki drži sedaj sveto mesto Reko pod mojim poveljstvom, proti vsem sovražnikom.

Vsi ti vojaki vedo, da je njih voditelj ne bo zapustil v uru nevarnosti. Vsi vedo, da sem pripravljen umreti na trenutno obvestilo v službi velike stvari. Kaj je smrt zame, ki sem ji kljuboval že tol'krot? Kakšna je vrednost te uboge skorje mojega telesa?

Ko bo Reka definitivno osvojena, bom odletel iz Rima v Torkijo ter iskreno upam, da bo kak tajfun končal moje življenje daleč zunaj v indijskem očetu.

Ne, slavohlepje me ni privedlo semkaj in tudi smrt me ni strašila. Slava je že moja in smrt predobro poznam.

Taisti duh navdaja mnoge junaške tovariše, ki so zapisali svoja življenja ter zaupali svoje usode meni v varstvo.

Zaobljubili smo svoj obstoj tej sveti zemlji. Živi ali mrtvi, ta zmaga je naše bivališče.

Iz Benetk sem počel v Lomehi, dom mučenika, ki je umrl za stvar Italije pred tridesetimi leti. Tam sem za trenutek obupal, kajti tovorni avtomobili, ki so mi bili obljudjeni, niso prišli na lico mesta.

Pogum pa je zopet oživel. Moja glavna sila se je polastila z dostnih tovornih avtomobilov, in zopet naprej. Celo jaz sam nisem misil, da bo ekspedicija tako lahka. Pričakoval sem odpora ter se ba' prelivanja krvi spotoma, posebno od strani zavezničkov.

Hvala Bogu, pa nam naši prejšnji zaveznički niso nasprotovali.

Novica o našem pohodu je hitela pred nami kot požar. Pozival sem čete spotoma in vse so se pridružile moji zmagovalni kot oni. Ko sem dospel v Trst, je korakala za mojimi petimi praveca armada. V tej armadi sem našel en polk infanterije, dva bataljon artilitorjev, najboljše čete kraljičine brigade, baterije artilerije, poletnoma opremljene ter dva oddelka oboroženih avtomobilov.

Vsi so vztihli na tek žudovit način iz tal kot da jih je pozval v življenje udar te čaravnika.

Nekoc je nek general zastavil našo pot reko:

— Kdo in kaj ste in kam hodite? — Jaz sem vaš predpostavljeni.

— Jaz prem na Reko, kjer bo danes meni izročeno vrhovno veljstvo — sem odgovoril. — Če hočete pojrite v ozadje ter žrite na prah. A stojte na strani.

To je bilo vse. In zopet naprej, dokler ni z zvezdami posuti noči sledila slavna jutranja zora, ko smo prišli pred vrata Reke. Tam nas je čakal jezavnega obraza general Pittaluga.

— Kaj? Vi, ki ste tako pametni, počnete take neumnosti? — je vprašal. — Ali ne razumete resnosti položaja?

— Jaz sem tukaj mojster ter pojdem skozi — sem mu povedal in nisem se brigal za njegove besede.

— Moje čete bodo streljale na vas — je rekел, nakar sem jaz in vsi moji tvariši, ki so ga slišali izbruhnili v smeh.

Pet minut imate casa, da me pustite skozi — sem odgovoril.

— Poveste svojim četam, da će hočejo streljati nam, naj merijo na moje vojne rane, na moje medalje in na moje zlato zvezdo.

Pet minut je poteklo. Šli smo naprej. Padel ni niti en strel.

Vstop v Reko je bil najvišji trenutek v mojem življenju. Niti ene ženske ali otroka ni bilo v obširni množici, ki bi ne nosila lavorike v znamenje ljubezni in hvaležnosti.

Skozi blazinu množice prebivalcev smo šli naprej. Nato smo prišli do palače, jo obdali ter stopili vanjo. Takoj zatem sem se lotil naporne naloge porazdelitve mojih čet ter izvršenja načrta obramebe, ki sem ga sam zastavil.

Petnajstega septembra nam ni preostalo ničesar drugega kot žakati. Vse zavezničke čete so se mirno umaknile. Pokljal sem italijanskega admirała Cassanova, ki je moj stari prijatelj. Rekel sem

TUDI GATTI-CASSAZZA SE JE OGLASIL

Oglasil se je slavni impresario Gatti-Cassazza ter izjavil, da ameriški diplomati ničesar ne vedo.

Giulio Gatti-Cassazza, generalni upravitelj Metropolitan Opery v New Yorku, ki ni v nikaki zvezi z italijansko diplomatično službo ter je le navaden muzikant, ki se sicer razume na base in tenorje ter na križni ženski, — daljša ali krajska, ter na nerodne scenerije, katera kažejo pri različnih vprzoritvah, je objavil poslance časničarskim poročevalcem, kateri ponavadi vsako leto, a ne o primadonah in eiganskih teatraljih, ne o Aidah in drugih junakinjah, temveč o — Reki in o slavnem D'Annunzio.

Čujite, in strmite, kaj vam bo povedal slavni režiser Gatti-Cassazza:

— Še nikdar nisem tako obžaloval kot sedaj, da imam tako omejeno avtoriteto (!) ter stališča tukaj ponižnega upiva. Če bi imel tak upiv in to avtoritet, potetje bi zakričil v celi svet, da Italija ni dobila pravice, katero je zaslužila za svojo preteklost, sedanost in bodočnost. (Zato je ugrabil petstotisoč Slovencev v Hrvatov ter podnjarmila skoro pol milijona Nemcev!)

— Zdi se mi nemogoče, da bi mogli to pravico zanikati Italiji ameriški diplomi, diplomatski poslanci, ki je bila ustavnija na principijih čiste pravice, (kot jo imajo Italijani na Krasjekem, kaj ne signore!) in ki je pred kratkim časom določila usodo vojne. V Versailles so prevladovali ideje in sodbe, ki so bile vredne Dunajskega kongresa (od Metternicha, lopni tega komedijanta po željstvu!) in v Italijo so postopali na način, kot leta 1813. (Zato je premagana Italija dobila naše slovenske in hrvaške kraje, za katero ceno je šla kot Iskarjet v boj na strani zavezničkov.) Italija od danes pa ni Italija od včeraj. (Res, da ne!)

— Kaj je vzhrok za sedanje nezadovoljstvo med Italijani? (Sveda, lačni so, dočim zasledujejo siti vojaški krogli imperijalistične politike.)

Ustaja je pogosto otrok krivice. (To bu tudi, ko se bodo podjavili Slovenci upri proti poljtarjem).

Celo hladnokrvni ne morejo zanikati, da je bil čim Gabrijel D'Annunzio velik in sijajen. Previdnost in diplomacija sta občudovanja vredni, vendar pa prosti narodi niso le potom teh izvojevali svoje pravice.

Včasih je treba staviti nekaj na tehtnico. Če bi Washington, Lincoln, Cavour in Garibaldi ne držnili celo proti mnemu previdnih, bi Združene države in Italija od včeraj. (Res, da ne!)

— Kaj je vzhrok za sedanje nezadovoljstvo med Italijani?

(Sveda, lačni so, dočim zasledujejo siti vojaški krogli imperijalistične politike.)

Ustaja je pogosto otrok krivice. (To bu tudi, ko se bodo podjavili Slovenci upri proti poljtarjem).

Celo hladnokrvni ne morejo zanikati, da je bil čim Gabrijel D'Annunzio velik in sijajen. Previdnost in diplomacija sta občudovanja vredni, vendar pa prosti narodi niso le potom teh izvojevali svoje pravice.

Kljub temu pa so šli boji naprej. Ljudi z razbitimi glavami in drugimi poškodbami so odvedli v občinske bolnice.

Policija je arčitala več kot dve izgrednikov.

Woods je občinski svet sklenil nastaviti nadaljnji sto policistov ter organizirati policijo na napoleonski način. Reorganizirani deparment bodo izurili armadni fastuki.

**DENARNE POSILJATVE V
ESTRO, NA GORIŠKO IN
NOTRANJSKO.**

Inkršljemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjin razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Gorilskem in tudi na Notranjskem po ozemlju ki je za sejeno po italijanski armadi.

Jamčimo ali garantiramo za vsako pošiljatve, toda za kake moge zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

KRVAVI POBOJI V GARY, IND.

Na tisoče ljudi se je vdeležilo bitke in številni so bili ranjeni. — Množice so napadle policijo.

Gary, Ind., 4. oktobra. — Governor J. P. Goodrich je poklical enajst kompanij državne milice, da ustavijo izgrede, ki so se zavrsili v tem mestu pozno danes zvezcer in tekom katerih izgredov je bilo ranjenih dosta ljudi.

Huda bitka je bila izvojavana na cestah, ko so tisoči jeklarskih delavcev, katere so načinili (1) agitatorji, napadli policijo, posnožne serife in ognjegasec z opekanimi in kameni. Oddan ni bil noben strel.

Boj se je tako hitro razširil ter obsegel južni del mesta od 10. do 18. Avenue. Vsepovsod je bil boj težak in ljudje so se borili v skupinah ali posamično. Mestne bolnice so bile kmalu polne ranjencev. Občinska jeca je polna ljudi, ki so bili aretirani radi izgredov.

Ko je župan mesta izprevidel, da ne more še nadalje držati v rokah položaj, je naprosil governorja za pomoč. Governor je pozval državno milico, kajti pričakoval, da bo boj med belimi bolj si tek.

Wilson je dobro spal in ima nekoč prejšnji zbruhnili.

Washington, D. C., 5. oktobra. — Govoril je dobro spal v ima nekoč prejšnji zbruhnili.

— Predsednik je dobro spal ponovno.

Prezident je dobro spal ponovno.

</div

GOZDNI ROMAR

FRANCOSKI SPISAL GABRIEL FERRY.

Ko "Glas Naroda" prevedel G. P.

48

(Nadaljevanje.)

Benito se je nato zavil v svoj plašč ter se iztegnil ob ograji. Baraha pa je bil povsem drugačnega značaja. Njegova domišnija mu je kazala tisoč strašnih prikazni, ki se človeku vedno prikazujejo v slovenski tiski in temi stepi. Zdela se mu je, da bo vsak trenutek začel tuljenje Indijancev, ki bo prekinilo slovenski mir. V takih nočeh obide celo najbolj pogumnega moža v gotovih trenutkih slabost in nekdajni hocijerje bi bil vse preje kot pa bojaznjive.

Zaman je skušel udati se v svojo usodo ter zaspasti. Kljub temu pa je bil še preveč novinec v tem nevarnem poslu, da bi imel stoisno brezskrbnoset, ki je bila glavni znak značaja starega pastirja. Ni bil mnenja, da se mora človek udati v svojo usodo ter se izročiti neizogibnemu. Prejšnji posestnik je bil mnenja, da je veliko boljše izogniti se nevarnosti.

V teh puščavah, katere je mesečina osvetljevala in kjer je vse povsed prežala smrt, pa bi bilo prav tako nevarno pobegniti iz taborišča kot bi bilo nevarno zapustiti ladjo sredi morja.

Po dolgem in napotnem dnevnem potovanju so vsi pustolovei zaspali. Čuli so le stražniki, ki so hodili neumorno gorindol ter se ozivali v daljave.

Tudi Baraha je skušal zaspasti, ko mu je večerni veter prinesel edmev daljnih strelov, katere bilo čuti v taborišču že tekom popoldneva. Ti strelji so nasprotovali, trditvam starega pastirja glede mučenja jetnikov.

Baraha je sunil starega služabnika s komolem.

— Tam doli še vedno streljajo, — je rekel.

Pastir je prisluškoval.

— To je res. Če ni to znamenje, da je Kučiljo ali Gayferso cilj indijanskih pušč, me to zelo veseli. Sedaj pa vam želim lahko noč, kajti v stepan je čas za spanje zelo dragocen, čeprav se nudi človeku vsaki trenutek prilika, da za večno zaspri.

Po teh besedah se je stari pastir zopet zavil v plašč, a se zopet dvignil, kajti konji so pričeli prhati.

— Vse se mi zdi, da se potikajo tu naokrog ti rdeči vragi.

Istočasno je bilo čuti iz daljave in krik in neki jezdce se je naločno bližal taborišču.

— To je Kučiljo, — je zakričal stari pastir, ko je zapazil bliža jočega se jezdca.

Nato pa je dostavil, a tako tih, da je čul le Baraha:

— Potnik naj se varuje, kadar vidi sredi pustinje večno.

Devetindvajseto poglavje.

IZPREOBRNENJE REPUBLIKANA.

Dočim so spali ljudje je Don Štefan kot ponavadi še vedno čul v svojem šotoru.

Ob svetu majhnc sveče je bila videti zunanost Španca, čeprav je bila njegova obleka zaprašena, še vedno prav tako imozantna kot je bila nekoč. Njegovo ogorelo lice je nosilo še bolj energičen izraz.

Bil je prav tako zamušljen kot je bil takrat, ko je stopil s konjenjem ter odšel v šotor, katerega so postavili zanj. Na predvečer dneva, ko naj bi se urestičile njegove sanje, se je Don Štefan vsaj za trenutek iznebil potrosti, ki ga je navdajala skozi ves čas, odkar se je podala el-pedieja na pot. Njegova duša je postala zopet trdna v upenu na konečni uspeh.

Dvignil je platno ter vrgel nagel pogled na može, ki so počivali po napornem potovanju. Pogled na teh šestdeset mož, ki so se vsi pokorili njegovi avtoriteti, ga je privdel na druge misli.

— Prav tako, — si je reklo Španec, — je bilo pred dvajsetimi leti. Poveljavljam sem skoro enakemu številu prav tako odločenih mornarjev kot so ti pustolovei. V onem času sem bil nepoznan mlajši sin mogočne družine in oni mornarji so mi pomagali, da sem se polaščil dedične. Tukratr sem bil mlad ter imel pred seboj odprt celo svet. Sedaj pa sem se že postaral ter se izpostavljam tu v pustinjah nevarnostim. Zaka!

Neki notranji glas mi je rekel, da se godi to le raditega, ker skuša pozabiti en dan svojega življenja. Don Štefan pa ni hotel v onem trenutku poslušati tega glasu.

Mesečina je osvetljevala taborišče ter v piramide postavljene puške teh odločnih in boja vajenih mož, ki so se smeiali vročini in že v daljavi pa je bilo videti gore, v katerih se je nahajala Zlata dolina.

— Zaka! — je ponovil don Štefan.

Odgovoril je sam na vprašane, ki si ga je stavil.

— Ker si moram osvojiti neizmeren zaklad ter veliko kraljestvo Oči don Štefana so blestele od ponosa ter zrle v daljavo.

— Kaj pa bom ohranil zase od vseh teh zakladov? — si je mislil. — Nicesar, Krono bom posadil na glavo nekega drugega. V povračju pa ne bom imel niti sina, potomeka, ki bi nosil moje ime.

Tukratr pa je prišel v šotor Pedro Diaz, katerega je dal poklicati Don Štefan.

— Pokušali ste me, senjor Don Štefan in tukaj sem, — je rekel Diaz.

— Govoriti imam z vami o važnih stvareh, katere bi vam lahko sporočil že včeraj in o katerim moram še danes govoriti, — je odvrnil Don Štefan. — Zd: se mi, da spadate v ono vrsto ljudi, ki počivajo le takrat, kadar nimajo nobenega boljšega opravka. Vsi častihlejni so tak: ljudje.

— Jaz nisem častihlepen, Don Štefan, — je odvrnil pustolovo.

— Vi ste, ne da bi vedeli za to. To vam hočem dokazati. Predno pa govorim nadalje, bi rad vedel, kaj mislite o tem streljanju.

— Ljudje pridejo skupaj celo na morju, ki je veliko bolj raznečen kot pa so te naše stepi. Vsled tega ni nič čudnega, če se srečavajo tukaj ljudje. Potniki in Indijanci so se sestali in se sedaj bivajo.

— To je bila tud: moja misel, — je rekel Don Štefan. — Pa še eno vprašanje, predno se lotim glavnega predmeta. Ali se je Kučiljo vručil?

— Ne in vsled tega se tudi bojim, da smo izgubili voditelja, ki nas je vodil dosedaj.

— In kaki okoliščini pripisujete dejstvo, da se ni vrnit?

— Najbrže je preveč daleč sledil sledogom Apačev, ki so ga nato ujeli. V takem slučaju bo trajno odsončen kljub ognju, ki gori že dva dni ter oznanja naše taborišče.

— Ali so to vaše skrivne misli? Če hočemo govoriti resnico, spada Kučiljo v vrsto onih ljudi, katerih človek nikdar ne obdolži na krivljen način izdajstva. Kljub temu pa neven, iz katerega vzroku bi nas hotel sedaj izdati.

(Dalje prihodnja.)

POEZIJE IVANA ZORMANA

PRVA ZBIRKA SLOVENSKIH PESMI V AMERIKI

Cena \$1.25

Pišite po to lepo knjigo na sledeči naslov:

IVAN ZORMAN
6820 Edna Avenue
Cleveland, O.

Naročilu je priložiti znesek

DOBRA STORIJA

Kot znano je bilo opaziti v zadnjem času v New Yorku izvredno veliko število tativ, ko so takovani "Messenger boys" odnesli večje svote denarje v obliki Liberty obveznic, katere bi moral odnesti na banko. Z ozirom na to je bila v nekem newyorškem listu objavljena naslednja mična zgodica:

Neki dobro znani "broker" je sedel pred par dnevi v svojem uradu. Čital je poročila o tativah ter rekel, da brokerji ponavadi niso dosti pazni pri izbiri svojih uslužencev.

Tedaj pa je stopil v sobo neki mlad fant.

Rekel je, da je prišel vsled oglasa v listu, ki je iskal zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.

— Zaradi odstopa predsednika zaradi vladajnika se voli cevi novi odbor. — Čeprav je "Messenger boy" že dosegel do konca, je bil zanesljivega in poštenega sla.

Mr. broker je pozorno ogledal mladega človeka. Zanesel se je na svojo lastno sodbo ter bil zelo ponosen manjo.

— Kako se pišete? — je vprašal mladega fanta.

— Jonadad Whiteomb, — je odvrnil mladič.

— Dobro ime, — je rekel broker.

— Vaš obraz se mi dopade. Vi prosi, da se geto vedeče prične.